

DISSOCIACIONS D. SAM ABRAMS

El Rimbaud de Cwmdonkin Drive

La commemoració del centenari del naixement de Dylan Thomas (Swansea, 27 d'octubre, 1914-Nova York, 9 novembre, 1953) s'ha anat convertint en un immens festival internacional que ha desbordat totalment les previsions inicials dels organitzadors, el govern de Gal·les i el British Council Wales. Tota mena de persones, institucions i associacions han volgut afegir-se a la festa fins convertir-la en un autèntic macrofestival que finalitzarà el 2015.

Al País de Gal·les, a la Gran Bretanya, a Irlanda, als Estats Units, a Austràlia, al Canadà i a l'Índia s'han generat tota mena d'activitats per celebrar l'esdeveniment: recitals, muntatges teatrals, pel·lícules, vídeos, monedes i segells commemoratius, conferències, simposis i congressos, exposicions, viatges i itineraris, concerts, la restauració de llocs emblemàtics com ara la casa natal a Cwmdonkin Drive 5, o el parc del mateix nom, reedicions, noves edicions crítiques, la publicació d'un veritable deversall d'articles, estudis i monografies...

Ara bé, el fet més destacat de la magna celebració internacional és, indubtablement, entre tant de soroll de fons, el canvi insòlit que s'ha anat imposant en els darrers anys respecte a la recepció crítica de l'obra de l'autor, és a dir, els poemes, el contes, l'obra dramàtica, els quaderns, la correspondència, els treballs literaris, el guió i les intervencions radiofòniques.

Fins ara, la recepció de l'obra de Thomas

El poeta Dylan Thomas va néixer a Gal·les ara ha fet cent anys / ARXIU

Goodby celebra l'excel·lència humana, intel·lectual i artística de la poesia de Thomas

ha tingut els seus alts i baixos, però sempre a partir de la premissa bàsica que la producció del poeta, encara que bella, intensa i enlluernadora, no era exactament de primera magnitud. El mateix Thomas oscil·lava respecte a la vàlua de la seva obra. En una ocasió, es va declarar "el Rimbaud de Cwmdonkin Drive", afinant el famós epítet amb el qual el va batejar Roy Campbell, "el Rimbaud de Swansea". En un altre moment, menys optimista, va confessar en una entrevista que es considerava "el capità de la segona divisió de cricket".

Pòstumament, uns i altres han trobat pegues a l'obra de Thomas. Per als mestres de l'Alta Modernitat, encapçalat per T.S. Eliot,

la poesia de Thomas no tenia prou substància. Els membres del grup The Movement, dels anys cinquanta, amb Philip Larkin i Martin Amis al capdavant, trobaven que Thomas era brillant però confús. Els joves revoltats del seixanta prioritzaven el perfil de l'heroi-màrtir de la seva època, deixant la seva obra en un discret segon terme. La comunitat acadèmica dels anys setanta van encimbellar els poetes dels anys trenta com W.H. Auden i Stephen Spender i Thomas perdia bous i esquesques en la comparativa. El nacionalistes gal·lesos trobaven el seu gal·lesisme massa ambigu i massa d'aparador.

Però durant el darrer quart de segle, calladament, la recepció intel·lectual i crítica de la seva obra s'ha posat exactament al mateix nivell que la seva popularitat com a figura icònica, basada, sobretot,

en la seva llegendària trajectòria vital d'excessos i pèrdues. La darrera edició profusament anotada de la seva obra poètica completa, *The Collected Poems of Dylan Thomas: The New Centenary Edition*, a cura del crític, poeta, traductor, gestor cultural i professor John Goodby, publicada per Weidenfeld & Nicolson, amb la incorporació de poemes inèdits, n'és una bona mostra del profund i necessari canvi d'actitud. John Goodby denuncia les injustícies comeses en el passat, aclareix els malentesos que envolten l'obra i celebra l'excel·lència humana, intel·lectual i artística de la producció poètica de Thomas. Ja era hora! *